

слушатели отъ страхъ се скриваха подъ чертитѣ и като треперѣха молѣха ме да спра. . . Но азъ не ги слушахъ и все разказвахъ и разказвахъ. . .

Тѣй незабѣлѣзано се изминаха 99 нощи. Оставаше само единъ день и една нощъ, за да измине срокътъ на моето задлѣжение. Какво да имъ разкажа прѣзъ послѣдната нощъ? Азъ се замислихъ. Рекохъ да си припомня нѣкоя нова, никакъ не разказана приказка, защото думата ни бѣ само за нови и нови приказки. . .

— Позволете ми довечера да не ви разказвамъ приказка, простете ми една нощъ, — помолихъ дѣцата.

— Не! . . . Не! . . . Не може! — извикаха всички въ единъ гласъ. — Ти какъ изѣде всичкитѣ ни банички! Изпълни си общанието!

Козичкитѣ заблѣха, сѣкантъ ми се присмѣха, че не мога да измисля още една приказка.

Прѣзъ цѣлия деня азъ ходѣхъ, като загубена овца, и все мислѣхъ:

— Готова приказка да съмъ, я слушалъ отъ хората не си спомнямъ вече. . . Да съмъ челъ нѣкоя, пакъ нѣма. . . Я чакай да се опитамъ самъ и да измисля нѣкоя! — си казахъ и почнахъ отново да мисля. . .

(Слѣдва)

Огнянчо.

Спасилъ милиони човѣци

а единъ отъ площадитѣ на гр. Лондонъ има чуденъ паметникъ: той изображава мжжъ, на колѣнѣтъ на когото седи дѣте, мжжътъ съ тънка игла дупчи ржката на дѣтето.

Този паметникъ е направенъ на скромния селски лѣкарь Дженнеръ, който спаси живота на много милиони дѣца, много милиони хора. Докторъ Дженнеръ е английски лѣкарь, — той